

saa stor Overpris for Kødets til Hjemmemarkedets Forsyning, som Flertallet har foreslaaet, 40 Øre pr. kg levende Vægt, hvilket vil svare til det dobbelte i slagtet Tilstand. Det fremgaar af Indenrigsministerens Bemærkninger ved Fremsettelsen af Lovforslaget, at han højst kunde tænke sig at gaa med til en Overpris af det halve. Selv denne Overpris, mener jeg, er for rigelig; der er i Virkeligheden ingen Grund til, at det danske Publikum skal betale mere for Kødets, end der betales ved Eksporten til Udlandet. Man bør vogte sig for at stille det danske Publikum i den Situation, det faktisk hidtil har været stillet i, og hvorved det til Tider har betalt meget mere for Kødets end Udlandet, skønt Eksporten har været betydelig, og der altsaa har været Kreaturer nok.

Jeg maa hævde, at det bliver nødvendigt at gennemføre Kødordningen saaledes, at det Kød, man tilsikrer Publikum til en Pris, der svarer til Flæskeprisen, virkelig er Erstatning for det manglende Flæsk, og at det almindelige Publikum faar det Kød, som er strengt nødvendigt for det, til en Pris, der i hvert Fald ikke er højere, end Prisen var, da Flæskerationeringen vedtoges. Paa hvilken Maade man vil foretage dette, bliver en Sag for sig. Det er jo ret ligegyldigt, hvilken Fremgangsmaade man vil anvende, blot man naar det tilsigtede Resultat. Jeg er af den Opfattelse, at man lettest vilde opnaa det ved at forøge den Mængde Kød, 190 g, der stilles til Raadighed ved Rationeringen. Det er den letteste Maade at komme over Vanskelighederne paa, men man kan naturligvis ogsaa gaa en anden Vej, nemlig sætte denne bestemte Pris, Flæskeprisen, paa Rationen 190 g og en anden Pris for en mindre Mængde, som maa anses for det meste, man overhovedet vil stille til det almindelige Publikums Raadighed. Jeg tror, det er nødvendigt, hvis man vil naa en tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet, at sætte ikke blot en bestemt Pris paa Kreaturerne, men have som Grundlag den Pris, der kan opnaas ved Eksport til Udlandet. I Øjeblikket er Maksimumsprisen paa prima Varer 80 Øre plus Eksportafgiften. Foruden at have en bestemt Pris for Kreaturerne maa man tillige have en bestemt Pris for Kødets, naar det udleveres til Publikum, og det undrer mig noget, at en Repræsentant for Landbruget særlig vil fremhæve Vanskeligheden ved at sætte en Maksimalpris paa det færdige Produkt. Gang paa Gang er det fra den Side, som

Folketingsmand Pinstrup repræsenterer, fremhævet, at det var ganske urigtigt at sætte en Maksimalpris paa Raavarer, naar man ikke samtidig satte en Maksimalpris paa det færdige Produkt. I dette Tilfælde er Kreaturerne Raavarerne, Kødets det færdige Produkt. Men nu har det ærede Medlem en anden Opfattelse. Nu er Vanskelighederne saa ganske overordentlig store. Nu kan han slet ikke give sin Tilslutning til, at man blot forsøger at fastsætte en Pris for det færdige Produkt. Jeg tror nu aldeles ikke, at Vanskelighederne er for store til at overvindes. Hvis der med kortere eller længere Mellemrum, f. Eks. hver Uge, bliver givet Publikum en Vejledning om, hvad Prisen skal være, og hvis denne Vejledning virkelig bliver en Rettesnor for Slagterne og det købende Publikum, er der ikke noget som helst i Vejen for, at man kan fastsætte bestemte Priser paa Dele af Dyret og for de forskellige Kvaliteter. Vi har alle i Udvalget været enige om, at Dyrene skal klassificeres, og at der skal føres nøjagtig Kontrol ved Klassificering ikke blot med Dyrene, baade før og efter Slagtingen, men ogsaa med Slagterne, saaledes at de ikke faar Lejlighed til at drive deres Forretning paa en Maade, der ikke stemmer med hele Ordningens Beskaffenhed og med Publikums Tarv.

Jeg maa altsaa bestemt fremhæve Nødvendigheden af, at der sættes Maksimalpriser paa det færdige Produkt, og jeg kan ikke se rettere, end at Landbruget, Producenterne, netop maa være stærkt interesseret i, at der fastsættes bestemte Priser, saaledes at Publikum ved, hvad det har at rette sig efter, og saaledes, at der ikke finder noget Misbrug Sted med de overordentlig store Beløb, som Statskassen skal udrede for at faa Kødpriserne nedsat. Jeg mener for øvrigt, at Kontrollen ikke bør indskrænkes til at være en Kontrol med Oksekød, der sælges som saadant, men at man ogsaa maa gaa til at gennemføre en Kontrol med Pølsemaageriet, med saadanne Forretninger, der fremstiller Paalægsvare, for at Publikum kan blive garanteret imod at komme til at betale urimelig høje Priser for de knappe Varemængder, og jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister at stille sig velvillig til Tanken herom. Jeg haaber, det ved Behandlingen i det kommende Udvalg skal lykkes at naa til en Forstaaelse mellem alle Parter af Nødvendigheden af en saadan Kontrol.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup)